

عنوان مقاله:

گفتمان های سیاست های فرهنگی شهرداری تهران

محل انتشار:

همایش مدیریت استراتژیک فرهنگی شهر تهران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 39

نویسندگان:

صلاح الدین قادری - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی

کمال خالق پناه - عضو هیئت علمی دانشگاه کردستان

خلاصه مقاله:

هدف این مقاله کاوشی در صورت بندی گفتمانی سیاست های فرهنگی شهرداریتهران است. ایده نظری این مقاله این است که سیاست فرهنگی در شهرداریتهران بر پایه کردارهای گفتمانی استوار است که تعیین کننده حقیقت فرهنگ و شمول و طردهای حوزه فرهنگی هستند. برای مفهوم سازی این امر از سنت آلمانی به مثابه پرورش و فرایند رشد انسانیاغاز و سپس سنت های نظری در مطالعات سیاست های فرهنگی را مطرح کرده در سنت مطالعه بازاندیشانه سیاست های فرهنگی، بحثی فوکویی از گفتمان حکومت مندی و کردارهای گفتمانی را اساس نظری خود قرار می دهیم. انواع و اشکال سیاست فرهنگی در این سنت که توسط جیم مک گوئیگان مطرح شده است، پلی در جهت مطالعه تجربی در حوزه سیاست های فرهنگی شهرداریتهران خواهد بود. تاریخ بررسی صورت بندی سیاست های فرهنگی شهرداریتهران نشان می دهد که سیاست فرهنگی حوزه ای تفکیک شده از سیاست های فرهنگی دولتی ندارد، ولی اشکال و حوزه های مورد خطاب آن مدام در حال دگرگونی بوده است. در این مقاله، به منظور بررسی شکل های سیاست گذاری فرهنگی در شهرداریتهران، به اسناد و متن های مدون در این حوزه در دوره های مختلف مراجعه شد. تنها در سه دوره اسناد قابل اعتنایی وجود داشت که مورد بررسی قرار گرفت. این دوره ها عبارت بودند از: سال های نخستین بعد از جنگ، ۱۳۶۸)، دهه هفتاد و نیمه دوم دهه ۸۰-۱۳۶۹ (اسنادی که در رابطه با این دوره ها بررسی شد: ۱-۱۳۶۸. عملکرد شهرداری تهران در سال های ۱۳۶۹. برنامه استراتژیک شهر تهران با عنوان شهری با فرهنگ غنی، ۱۳۸۸-۳. برنامه پنج ساله شهرداری تهران (۱۳۹۲) بررسی سه برنامه در حوزه سیاست های فرهنگی نشان می دهد که دو گفتمان دولتی فیزیکی و دولتی مردمی بر این سیاست ها حاکم هستند.

کلمات کلیدی:

سیاست گذاری فرهنگی، شهرداری تهران و کردارهای گفتمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/309136>

